

**UCHWAŁA NR XXIX/214/2017
RADY POWIATU KROŚNIEŃSKIEGO**

z dnia 21 grudnia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Krośnieńskiego

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o *samorządzie powiatowym* (Dz. U. z 2017r. poz. 1868 – tekst jednolity) oraz art. 229 pkt 4, art. 237 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2017r, poz. 1257 – tekst jednolity) **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pani ██████████ na działalność Starosty Krośnieńskiego, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu Krośnieńskiego do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Krośnieńskiego
Dariusz ANIOŁ

UZASADNIENIE

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2017 roku rozpatrzyła skargę na działalność Starosty Krośnieńskiego, złożoną w dniu 28 listopada 2017 roku przez Panią [REDAKOWANA] do Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego, a przekazaną wg. właściwości do Rady Powiatu Krośnieńskiego w dniu 7 grudnia 2017 roku. Po zapoznaniu się z treścią skargi, przedłożoną dokumentacją oraz pisemnymi wyjaśnieniami Naczelnika Wydziału Budownictwa, Ochrony Środowiska i Rolnictwa Starostwa Powiatowego w Krośnie Odrzańskim, Komisja Rewizyjna uznała skargę za niezasadną.

Pani [REDAKOWANA] w swoim piśmie z dnia 26 listopada 2017 r. zwróciła się do Wojewody Lubuskiego wskazując, iż została jej wyrządzona krzywda przez urzędników Starostwa Powiatowego w Krośnie Odrzańskim. Z treści pisma oraz głównie z wyjaśnień pracowników Starostwa wynika, iż skarga dotyczy wieloletniego konfliktu związanego ze zlokalizowanym w sąsiedztwie nieruchomości skarżącej stawem rybnym i jego wpływem na stan zawilgocenia budynku mieszkalnego skarżącej.

Z przedstawionych dokumentów wynika, iż 12 września 1988 r. Urząd Wojewódzki w Zielonej Górze wydał decyzję o znaku: OS-gwp-7211/27/87/88 udzielającą Panu [REDAKOWANA] pierwszego pozwolenia wodnoprawnego na: pobór wody z rowu melioracyjnego o symbolu A i piętrzenie jej do rzędnej 44,50 m n.p.m. Od tego czasu zgodnie z właściwością udzielane były kolejne decyzje wodno – prawne. Ostatnia decyzja została wydana w 2012 r. na okres 10 lat i obejmowała zgodę na piętrzenie wody do rzędnej 44,20 m n.p.m. Urządzenie stawu i kolejne pozwolenia wodno – prawne wywoływały sprzeciw sąsiadów.

Z uwagi na zgłaszane skargi decyzją Wojewody Zielonogórskiego 11 marca 1992 r. właściciel stawu został zobowiązany do wykonania ekspertyzy wpływu obiektu stawowego usytuowanego na działkach 615/1 i 650/10 na przyległe zabudowania. W opracowanej ekspertyzie zalecono właścicielowi obniżenie poziomu piętrzenia wody na stawie do rzędnej maksimum 44,20 m n.p.m. z 44,50m n.p.m. Zalecenie wykonano. Ponadto zalecono właścicielowi stawu przeprowadzenie podwyższenia posadzki w piwnicy sąsiedniego budynku (należącego do skarżącej), na co jak wynika z dokumentów (protokół z wizji lokalnej z dnia 12 marca 1998 r.) skarżąca nie wyraziła zgody. Jednocześnie ekspert wskazał, że ujemnie na stan budynków i ich zawilgocenie i zagrzybienie oprócz naturalnych wysokich poziomów wód gruntowych wpływa również brak zabezpieczenia przed wodami opadowymi (brak rynien, kanalizacji deszczowej, izolacji poziomych i pionowych). Brak zabezpieczenia budynków wskazują również protokoły z wizji lokalnych oraz oględzin prowadzone przez uprawnione organy w kolejnych latach (od początku lat 90-tych). Każdorazowo do skarżącej kierowano pisma wskazujące konieczność usunięcia tych zaniedbań co może znacząco wpłynąć na złagodzenie procesu zawilgocenia budynków. Jak wynika z dokumentacji sprawa zawilgocenia nieruchomości skarżącej była wielokrotnie przedmiotem wizji lokalnych i prowadzonej korespondencji wobec czego trudno uznać za zasadne stwierdzenie jakoby przedstawiciel Starostwa – Naczelnik Wydziału nie interesował się problemem. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż w 2010 r. przeprowadzona została kontrola przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu w zakresie przestrzegania pozwolenia wodnoprawnego na piętrzenie i pobór wód na potrzeby stawu (Pana [REDAKOWANA]). W wyniku kontroli nie zgłoszono uwag do wydanego przez Starostę Krośnieńskiego pozwolenia i nakazano właścicielowi stawu przestrzeganie warunków pozwolenia.

Biorąc pod uwagę kolejne wnioski i pisma kierowane przez skarżącą do Starosty Krośnieńskiego w grudniu 2015 r. zlecono sporządzenie opinii technicznej w sprawie ustalenia przyczyny zawilgocenia budynku mieszkalnego w Radnicy nr 3. Wyniki ekspertyzy wskazują kilka powodów zawilgocenia budynku skarżącej oraz zalecenia, które należy podjąć w celu ich wyeliminowania o czym została ona poinformowana pismem z dnia 4 listopada 2016 r. Wśród wniosków końcowych ekspert wskazuje zarówno potrzebę obniżenia lustra wody w stawie jak również jednoczesne wykonanie izolacji poziomych i pionowych ścian budynku skarżącej. Skarżącą poinformowano zarówno o zamiarze wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie obniżenia lustra wody w stawie, jak i zwrócono się o pisemną deklarację w sprawie terminu wykonania opierzenia budynku mieszkalnego, rynien i rur spustowych. Skarżąca nie odniosła się do ww. zaleceń nie wykazując woli ich realizacji.

W przypadku niniejszej skargi nie stwierdzono zaniedbań i nienależytego wykonywania zadań w rozumieniu z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego przez Starostę Krośnieńskiego.